

Goed Bericht

MODEL VADERSCHAP

De essentie van het vaderschap

ANDRÉ PIET

MODEL VADERSCHAP

De essentie van het vaderschap

André Piet

Stichting GoedBericht

Colofon

Titel: MODEL VADERSCHAP

De essentie van het vaderschap

© 2021 André Piet, goedbericht.nl

Eerste druk: december 2021

Uitgever: Stichting GoedBericht, Rijnsburg

Samenstelling, vormgeving en technische realisatie:

Evangelie Om Niet, evangelieomniet.nl

In samenwerking met Germa van Stralen

Foto © Utah 778 via Canva

ISSN 2772 7939

NUR 707

INHOUD

INLEIDING 7

Het woord ‘vader’ 8-10

Een type van God 10-11

De Vader van de schepping 12-14

De Vader van Jezus Christus 14-16

De Vader van de gelovigen 16-18

De Vader van het universum 18-21

God is “Abba, Vader” 21-25

NOTEN 27-29

Bijbelteksten: NBG-vertaling © 1951 Nederlands
Bijbelgenootschap en werkvertaling op basis van *Interlinear
Scripture Analyzer* (scripture4all.org).

INLEIDING

De titel van deze brochure is “Model vaderschap”.

Wat is dat nu eigenlijk, vaderschap? En wat is het *model* daarvan?

U kent waarschijnlijk het spreekwoord wel dat zegt: “Vader worden is een gunst, vader zijn een hele kunst”. Maar ‘de kunst van het vader zijn’ is niet het onderwerp van deze brochure, het gaat nog dieper. Niet zozeer: hoe ben je vader, maar wat is vaderschap? Niet: hoe zou je als vader moeten zijn, maar wat betekent het dat iemand vader is? Of wat betekent het dat iemand jouw vader is? Wat is de essentie daar nu van?

En waar het vandaan komt: spreken we God aan als Vader omdat Hij als een Vader is, of spreken we van ‘vaders’ omdat hun rol van God is afgekeken? Oftewel: wat was er *eerder*? Een zeer basale vraag. En wat betekent het dat God “*Abba, Vader*” is?

Het is om die reden dat we begonnen zijn in het bijbelgedeelte van Efeze 3. Daar waar Paulus, juist in het voorgaande, zulke onvoorstelbare grootse dingen naar voren heeft gebracht, over dat wat ons bezit is¹. Met ‘ons’ bedoel ik: wij die mogen geloven, aan wie dat geschenk gegeven is, dat staat eveneens in Efeze 2:5-8. Het is geen enkele roem als Hij je ogen heeft geopend, prijs Hém! Met het uitzicht dat Hij ál die ogen gaat openen, maar daarover later meer.

Het woord 'vader'

Paulus had geweldige dingen verteld, over wat ons bezit is, wat ons eigendom is, wat onze positie is, onze plaats. En daarmee ook onze toekomst voor wat betreft de komende wereldtijdperken; de komende aeonen² in Christus, te midden van de hemelsen. Het uitzicht is zo enorm weids! En als Paulus ál die dingen naar voren heeft gebracht, dan gaat hij zijn knieën buigen en zegt hij:

Efeze 3

¹⁴ Ten gunste van dit

buig ik mijn knieën voor de Vader ...

Paulus gaat uit van een feit en het navolgende is een gebed. Daarbij bidt hij dat zijn lezers werkelijk zouden beseffen wat zij hebben ontvangen, wat hun bezit is. Want het is één ding om gigantisch rijk te zijn, maar wat heb je eraan als je dat niet weet? Dan kun je nog straatarm leven en dat vind ik nu echt zonde. De geweldige waarheid is dat wij namelijk een enorme rijkdom hebben ontvangen. Paulus bidt dat we ons dat gaan realiseren, zodat we elke dag in ons leven ook op dat niveau leven. Niet armetierig, maar naar de status die we hebben ontvangen. Ten gunste of ter wille daarvan, buigt Paulus zijn knieën voor de Vader en dan vervolgt hij:

¹⁴ ... vanuit Wie elk vaderschap

in hemelen en op aarde wordt genoemd ...

Overigens, dit is geen NBG- of Statenvertaling, dit is een vertaling die vooral aansluit op een letterlijke vertaling³ van het origineel. In de NBG-vertaling of de Statenvertaling staat het woordje 'vaderschap' hier niet, maar in het origineel wel. Dat zal ik later wat nader toelichten.

Eerst het woord 'vader'. Het Griekse woord daarvoor is (net als in het Latijn): *pater*. Dat is wat hier door Paulus is opgetekend: hij buigt zijn knieën voor God en God is *Vader*.

Vervolgens staat er: "vanuit Wie elk *vaderschap* in hemelen en op aarde wordt genoemd". Hier staat in feite een vrijwel identiek woord: *patria*. Daar zie je nog steeds datzelfde grondwoord in en dat betekent letterlijk: 'het zijn van vader', oftewel vaderschap. De NBG-vertaling en de Statenvertaling (en datzelfde fenomeen zie je ook in andere talen; in het Engels en in het Duits), geven dit woord niet met 'vaderschap' weer. Dat is geen kritiek, want het klinkt ook wat vreemd. Maar het punt is dat men het Griekse woord voor 'vaderschap' in dit tekstgedeelte vertaalt met 'geslacht', of eventueel elders – het woord komt nog een paar keer voor in het Nieuwe Testament – met 'stam'.

Het idee is dat een familie (zoals de Telos-vertaling dat heeft) een gezin, een geslacht of zelfs een hele stam, gebaseerd is op, en zijn oorsprong vindt in, vader. *Vader* is degene die aan het begin staat, hij is de oorsprong, de origine van dat wat hij heeft voortgebracht: zijn nazaat. We hebben vele woorden die daaraan gekoppeld zijn, in feite is ook een grootvader een vader, een stamvader, een aartsvader.

Het woord voor 'aartsvader' is *patriarch* en daar spreken wij nog wel over. Zoals het vanouds geregeld was, waren families *patriarchaal*. Tegen dat patriarchale concept is men later heel negatief, *paternalistisch*, gaan aankijken – modern of 'verlicht', denkt men dan. Maar het gaat eigenlijk over 'de familie met de vader'. De *pater familias*: degene die centraal staat in de familie. Niet als 'de baas' of 'degene die dicteert'. Dat is het idee niet, want dat is juist een misconcept. Nee, het is de *oorsprong*, en daarmee

feitelijk de *basis*, het *fundament*. Degene ook die *verantwoordelijk* is voor dat gezin, voor die familie of zelfs de hele stam. Hij staat daarin centraal. Hij is het begin en daarmee ook degene die verantwoordelijk is voor hun welzijn. Dus de rol van ‘vader’ is enorm groot. Vandaar dat men dat in de vertalingen weergeeft met ‘geslacht’. Maar het idee is: een geslacht, een familie, is *gecentreerd rond een vader*.

Een type van God

Nu zou je nog eens goed naar die tekst moeten kijken, want Paulus buigt zijn knieën voor de Vader en dan zegt hij:

Efeze 3

*14 ... vanuit Wie elk vaderschap
in hemelen⁴ en op aarde wordt genoemd ...*

Dus je hebt ook families in de hemelen. Wat dat is, daar gaat het in deze brochure niet over, maar families op aarde kennen we veelal maar al te goed. Een gezin, een familie, een stam; dat zijn allemaal clans – op welk niveau dan ook – rond een vader.

En nu staat hier: “vanuit *Wie ...* (elk vaderschap in hemelen en op aarde wordt genoemd)”. Het is dus niet dat wij God *als Vader* aanspreken. Ik heb dat vroeger altijd gedacht, totdat ik gecorrigeerd werd door de Schrift zelf.

Waarom dacht ik dat? Ik dacht: het is een metafoor, een beeld, omdat we hier op aarde vaders kennen. En omdat we dat fenomeen van vaderschap hier op aarde kennen, noemen we God – bij wijze van spreken – ‘Vader’.

Ik kan me voorstellen dat velen van u er ook zo over denken, maar Paulus geeft aan dat precies het omgekeerde het geval is. Dat

vaderschap – of dat nu hemels of aards van aard is – is genoemd of vernoemd naar God, de Vader. Het is dus niet dat God de Vader, wordt vernoemd naar het vaderschap dat we hier hebben. Nee, het Origineel, het Model, het Prototype van vaderschap, is God; Hij is DE Vader. Het vaderschap dat we hier op aarde kennen, is daar in het beste geval een kopie, een type of afbeelding, van.

Ziet u hoe geheel anders het is? Dat is trouwens van groot belang, ook in praktisch opzicht. Want ik weet dat velen – en dat is misschien een wat pijnlijke gedachte, maar ik kan me goed voorstellen dat dat bij heel wat mensen zo leeft – moeite hebben met het concept, de gedachte of het aanroepen van God als Vader, vanwege hun eigen slechte ervaringen met hun vader. Je zal maar mishandeld of misbruikt zijn. Dan God ‘Vader’ noemen, dat ligt lastig. Of wat dacht je van een vader die steeds afwezig was? Maar wat je dan feitelijk doet, is het vaderschap dat je hier op aarde kent, projecteren op God. Het lijkt mij een geweldig verlichtende, en verlossende, gedachte, dat het precies omgekeerd is. God is het Prototype en het vaderschap hier op aarde, is daar een projectie of een kopie van; het is daarnaar vernoemd.

Het *feit* dat ik vader mag zijn, is vernoemd naar het *feit* dat God werkelijk Vader is.

U begrijpt, er is een wereld van verschil tussen ‘het Origineel’ en ‘de kopie’. In het beste geval benadert dit het enigszins en mag je inderdaad naar Hem verwijzen. In feite is het hele wezen, de clou van vaderschap, een geweldige verantwoordelijkheid. Het heeft helemaal niets te maken met ‘dat je meer bent’ en al helemaal niet met ‘de baas zijn’. Het geeft aan hoe enorm groot de verantwoordelijkheid is die je hebt. Namelijk dat je een *type* bent van God!

De Vader van de schepping

Laat ik daar nog eens wat dieper op ingaan, op dat vaderschap van God. Want dat kun je op allerlei manieren beschouwen.

Bij het vaderschap van God kun je in de eerste plaats denken aan het feit dat Hij Degene is, Die de *oorsprong*, de Bron, van heel Zijn schepping is. Dat is een bijbelse gedachte.

Ik heb in het verleden soms kritiek gehoord op een lied dat ik vroeger wel eens zong: *“Kind’ren van één Vader, zijn wij allemaal.”* De kritiek daarop was, dat dat niet juist zou zijn, want God is ‘slechts een Vader van de gelovigen’. Daar kom ik later nog op terug, want deze gedachtegang is niet helemaal onterecht, maar ook niet juist. Er zitten verschillende kanten aan.

In de eerste plaats – en dat is van oudsher het hele idee in de Schrift – is God een Vader van Zijn schepping als geheel, maar daarmee tegelijk van elk schepsel, elk creatuur afzonderlijk. Ik zal een voorbeeld geven: Maleachi 2:10, daar leest u zoiets. Dat zijn twee retorische vragen, dus in de vraag zelf ligt het antwoord al besloten. Maleachi zegt volgende:

“Hebben wij niet allen één Vader?”

Maar wat bedoelt hij dan? En daarna herhaalt hij feitelijk de vraag, alleen dan op een andere manier geformuleerd. En door het feit dat dat dan parallel loopt, zie je ook meteen wat hij bedoelt:

“Heeft niet één God ons geschapen?”

Een vader is degene die creëert, pro-creëert, degene die voortbrengt. Waar is de schepping uit voortgekomen? U zegt: ‘God is de Schepper.’ Maar dat betekent dat Hij daarmee dus ook de

Vader is. Heel de schepping komt uit Hem voort. Dat maakt Hem God maar, meer nog, *Váder*.

Dat is een geweldige gedachte: het feit dat elk creatuur God “Vader” mag noemen. Dat is niet exclusief voor een bepaalde groep. Nee, dat is het geboorterecht van ieder schepsel. Ieder mag Hem zo noemen. Waarom? Hij is je Bedenker, de Ontwerper of *Designer*, de Schepper. Wat wil je nog meer ...?

Nog een voorbeeld vind je in Handelingen 17. Daar is Paulus in Athene en staat hij op de Areopagus in een kring van filosofische scholen. Dat is de setting en dan wordt hij op een gegeven ogenblik min of meer ter verantwoording geroepen. Er wordt hem gevraagd of hij zijn verhaal wil vertellen. Nou, dat hoef je aan Paulus geen twee keer te vragen, hij had écht wat te melden.

In feite refereert Paulus in die toespraak aan allerlei Schriftuurlijke waarheden, zonder ook maar één keer de Schrift letterlijk te citeren. Dat zou ook geen indruk hebben gemaakt in dat gezelschap. In de synagoge deed hij het woord van God open, maar in zo’n gezelschap had het geen zin om te zeggen: “De Schrift zegt ...”, want dat zei hen helemaal niets. Wat Paulus doet, is aansluiten bij het gedachtegoed dat die heidenen hadden – de filosofische scholen. Daarom citeert hij een wijsgeer uit die dagen, een poëet, en zegt:

Handelingen 17

28 ... wij zijn ook van Gods geslacht.

Dat schijnt uit een gedicht te komen, Paulus ‘kende zijn klassieken’. Hij zegt tegen dat gezelschap van volstrekt onwetenden: “Wij” – ik, maar ook jullie, luisteraars – “zijn van Gods geslacht”. Dat wil zeggen: jullie zijn voortgekomen uit Zijn

wezen, Hij is jullie Váder. Met andere woorden: *wij behoren allemaal tot Zijn familie*. Dus Paulus sluit zijn heidense toehoorders – helemaal nog geen gelovigen – in.

Later blijkt dat er maar een enkeling uit het gezelschap oren heeft naar wat Paulus te melden heeft, maar het maakt niet uit. Dit is namelijk niet iets wat je ‘moet verwerven’ of wat je pas in latere instantie, door een bepaalde actie van jezelf, verkrijgt ... niets van dat al. Het gaat om het loutere feit dat je een schépsel bent en daar hoef je niets voor te doen. En, voor zover dat een prestatie is, is dat Zijn prestatie, God heeft jou voortgebracht en bedacht. Dat betekent: je bent van Zijn geslacht, Hij is jouw Vader.

De Vader van Jezus Christus

Nog een speciaal aspect dat dikwijls in de Bijbel, vooral in het Nieuwe Testament, wordt benadrukt is: dat God op een heel bijzondere wijze Vader is van Jezus Christus. De reden daarvoor hoeft niet zo moeilijk te zijn. Er zijn verschillende redenen voor, maar laat ik mij beperken tot wat ooit de hemelse boodschapper zei tegen Maria, toen haar werd aangekondigd dat ze zwanger zou worden.

Toen was de vraag van Maria: “Hoe zal dat dan gebeuren?” En dan lees je in Lucas 1:35 het volgende: “En de boodschapper⁵ (Grieks: *angelos*) antwoordde en zei tot haar: heilige geest” – dus niet zomaar menselijke geest, nee geest van God – “zal op jou komen”. Oftewel: “kracht van de Allerhoogste zal jou overschaduwen”. Daarom is hier geen sprake van menselijke tussenkomst. Er is geen sprake van een menselijke vader en dit is volstrekt uniek, geen méns kan dat nazeggen.

Jezus had een menselijke moeder, maar geen menselijke vader. “En daarom” – dat is wat die boodschapper dan tegen haar zegt – “zal het heilige dat verwekt wordt *Zoon van God* worden genoemd”. Dat is uniek en verklaart meteen waarom Johannes het zo beschrijft dat Jezus genoemd wordt “de *eniggeboren Zoon van God*” (Joh.3:16). Dat is vaderschap op een heel exclusieve wijze, niemand is op die wijze zoon, of kind, van God. Hij is namelijk door God Zélf bij een vrouw verwekt en dat kwam omdat het woord en de geest en de kracht van de Allerhoogste over Maria kwam.

Sommige mensen hebben moeite met zo’n wonder, maar ik denk altijd maar: waarom zou dat zo moeilijk zijn? Onlangs heb ik een prachtige *timelapse* gezien van de menselijke zwangerschap. Hoe zich dat zo, in negen maanden tijd, voltrekt. En als je dat dan in een video ziet afgebeeld, hoe onvoorstelbaar is dan de manier waarop u en ik tot stand zijn gekomen? Door twee onooglijke celletjes die bij elkaar komen en dan na negen maanden is het zover; het is een volstrekt Godswonder! En als mensen dan vertwijfeld zeggen: ‘Maar hoe kan God dat bij Maria dan op een andere manier doen?’ Dan zou je kunnen zeggen: ‘Het één is een wonder en het ander was een wonder boven wonder.’

Dat heilige geest – de geest van God – op Maria kwam, dat de kracht van de Allerhoogste haar overschaduwde, maakte de geboorte van de Here Jezus Christus tot een heel bijzondere gebeurtenis. We zingen er wel eens over: “Jezus ...”, en dan: “de Zoon van God is Hij”. Ja, de Zoon van God, namelijk de unieke, de eniggeboren Zoon van God.

Je leest later (en dat wordt dan al geprofeteerd in Psalm 2:7) dat God tegen Hem zegt: “Mijn Zoon zijt Gij; Ik heb U heden verwekt”, Hebrreeën 5:5. Dit blijkt te gaan over de opstanding, toen heeft God Hem opnieuw verwekt, namelijk uit de doden⁶. Dat maakt Zijn Zoonschap nóg unieker.

De Vader van de gelovigen

Als we het hebben over het feit dat God *Vader* is, dan heeft dit gegeven allerlei kanten. Het is als een diamant en een paar van die facetten wil ik graag belichten om er Bijbels licht op te werpen.

Nog een aspect: God als Vader van het nieuwe leven, namelijk van de gelovigen nu. Hier komen we alsnog uit bij dat kritiekpunt op dat lied van “*Kind'ren van één Vader, zijn wij allemaal*”. En de tegenwerping is dan: ‘Ja, maar ... zegt de Schrift niet dat Hij slechts een Vader is van de gelovigen?’

In sommige kringen is dat wat je leest in Johannes 1 erg bekend:

*¹² Doch allen, die Hem aangenomen
(letterlijk: ontvangen) hebben,
hun heeft Hij (vol)macht gegeven
om kinderen Gods te worden,
hun, die in zijn naam geloven;
¹³ die niet uit bloed,
noch uit de wil des vlezes,
noch uit de wil eens mans,
doch uit God geboren zijn ...*

Dat is een bijzonder ‘kindschap’. Maar dan hebben we het over het feit dat God tevens de Vader is van de nieuwe schepping, een schepping die de dood voorbij is, het nieuwe leven.

Een voorbeeld daarvan is Titus 3 en een ander voorbeeld staat in 1 Petrus 1. Daar schrijft Petrus het volgende in zijn aanhef van de brief: “Gezegend zij de God en Vader van onze Heer Jezus Christus, die naar Zijn grote ontferming, ons opnieuw verwekt ...”

In de NBG-vertaling staat: “heeft doen wedergeboren worden”.

Letterlijk staat er: “die ons opnieuw verwekt tot een levende hoop door de opstanding van Jezus Christus vanuit de doden”.

Hier blijkt dat God verwekt tot nieuw leven. Dat maakt Hem Vader in een heel bijzondere zin. Hij is niet alleen de Vader van de hele oude schepping, als de Vader van *é*lk schepsel, maar Hij maakt tevens een nieuwe schepping.

De nieuwe schepping is feitelijk begonnen bij wat je, onder andere, in 1 Petrus 1 leest: de opstanding van Jezus Christus vanuit de doden. Toen is nieuw leven aan het licht gekomen en degenen die vandaag geloven, zijn “opnieuw verwekt”. Paulus noemt dat dan vooral: “een nieuwe schepping”.

2 Korinthe 5:17-18 geeft aan: “Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping; het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen. En dit alles is uit God ...”.

Dat geeft aan dat God niet alleen de Vader is van de oude schepping, maar tevens van de nieuwe schepping. En dat Hij de Vader is van de nieuwe schepping, is iets wat alleen gelovigen nog maar weten. Alleen gelovigen zijn een nieuwe schepping, de rest nog niet. Dat maakt dat gelovigen op een bijzondere wijze “kinderen van God” zijn.

Kortom: God is de Vader van alle schepselen en Hij is eveneens de Vader van de nieuwe schepping. Op dit moment is dat bijzondere

vaderschap, met betrekking tot het nieuwe leven, alleen voor de gelovigen een feit, maar dat is een momentopname, want dat is de huidige situatie voor degenen die Hem vandaag mogen kennen.

De Vader van het universum

God is de Vader van het nieuwe leven en dat betekent dat Hij dat straks zal zijn van alle mensen, omdat uiteindelijk allen worden levend gemaakt (1Kor.15:22). In Filippenzen 2 staat zo'n geweldige waarheid, ik noem dat graag 'het slotakkoord' van de bijbelse heilshistorie. Uiteindelijk eindigt het in een geweldig "halleluja", en dat wil zeggen: elke knie gaat buigen.

Paulus boog zijn knieën nu al, en dat doen wij ook, maar er komt een moment dat alle knieën zullen buigen en dat elke tong gaat belijden dat Jezus Christus Heer is. En dat is geen lippendienst, want 'de lippen' is de buitenkant, maar 'de tong' is de binnenkant. Dat geeft aan dat het inderdaad *van binnenuit* komt.

Filippi 2

*⁹ Daarom heeft God Hem ook uitermate verhoogd
en Hem de naam boven alle naam geschonken,*

*¹⁰ opdat in de naam van Jezus
zich alle knie zou buigen van hen,
die in de hemel en die op de aarde
en die onder de aarde zijn,*

*¹¹ en alle tong zou belijden:
Jezus Christus is Here,
tot eer van God, de Vader.*

Vers 11 vanuit de Griekse grondtekst: "... en alle tong van harte zal toejuichen dat Jezus Christus Heer is, tot heerlijkheid van God, de Vader."

Dus: alle knie en elke tong – let op – tot heerlijkheid van God, *de Vader!* Dan hebben alle schepselen inmiddels dat nieuwe leven ontvangen en is God een Vader van heel de nieuwe schepping, want dan is er geen oude schepping meer. Hoe dan ook, Gods vaderschap is *universeel*.

Ik neem u mee naar een andere Schriftplaats: Efeze 4. Paulus bezingt daarin diverse keren de geweldige eenheid die God tot stand heeft gebracht. En wat de kenmerken zijn van die eenheid die wij vandaag mogen vormen: één lichaam, één geest, één Heer. Hij noemt een aantal kenmerken van die eenheid en sluit af met het zevende kenmerk – in feite niet alleen het eindpunt maar tegelijk het hoogtepunt – : “één God en Vader van allen”.

Efeze 4

⁵ één Here, één geloof, één doop,

⁶ één God en Vader van allen,

die is boven allen

en door allen

en in allen.

Eén God. Dat is de echo die overal in de Schrift weerklinkt.

Eén God, dat is de belijdenis, de meest fundamentele van alle.

Dat zei de Here Jezus ooit al, toen een schriftgeleerde bij hem kwam: “Welk gebod is het eerste van alle?”

Als een ‘goed orthodoxe Jood’ zei de Here Jezus: “Het eerste is: Hoor, Israël, de Here, onze God, de Here is één ...” (Mar.12:29).

Er is maar één God (Jes.45:5). En omdat er maar één God is, is Hij *uniek*. En omdat er geen andere God is, moet Hij dus wel de *oorsprong*, en daarmee dus de *Vader*, zijn van allen.

Dus dat *unieke*, dat ene, heeft te maken met dat *universele*. Als je het één ziet, zie je het andere ook. Als je niet ziet dat er maar één God is, dan zie je ook dat universele vaderschap niet. Dat is een doordenkertje, maar het heeft *alles* met elkaar te maken.

Als je eenmaal weet dat er één God is, dan weet je ook dat er maar Eén kan zijn Die alles beschikt, Die alles plaatst, Die alles leidt en alles tot een goed einde brengt. Wie zou dat kunnen verstoren? Als er maar één God is, dan kan er nooit iets misgaan. Als je dat weet, dan heb je rust, dan heb je vrede.

“... één God *en* Vader van allen ...”. Of je dit nu betreft op de oude schepping of op de nieuwe schepping, in beide gevallen is het uiteindelijk sowieso waar. God is universeel Vader.

Het woord ‘*universum*’ is een aanduiding van het heelal. Dit is geen bijbels woord, maar het is wel mooi om te bedenken dat het *één geheel* is. ‘Het al’ is *heel*, maar wij noemen dat ‘*universum*’. ‘Uni’ betekent *één* en ‘versum’ heeft te maken met *wenden of keren, draaien*. Letterlijk betekent *universum*: *gekeerd tot de Ene*. Dat is een belofte!

God is inderdaad de God en Vader van het universum. En het al keert zich tot de Ene (Kol.1:20). Waarom? Wel, het is *uit* Hem voortgekomen. Hij is de Vader *van* allen. Hij is daarom ook *boven* allen en *door* allen. Dat laatste is wat moeilijker. Ik versta het zo: dat Hij ook Degene is Die – door alles en door allen – alles dáár brengt waar Hij het hebben wil. *Uit en door en tot*.

Romeinen 11

³⁶ *Want uit Hem
en door Hem
en tot Hem*

zijn alle dingen

(Grieks: ta panta = het al):

Hem zij de heerlijkheid ...

Inderdaad “tot Hem” en – letterlijk – “in allen”. Dat is Gods grote ultieme doel: dat Hij zal wonen *in* elk schepsel: God, alles in allen.

1 Korinthe 15

28 ... opdat God zij alles in allen.

God is “Abba, Vader”

Ik wil u wat vertellen over de Hebreeuwse symboliek. Zoals eerder aangegeven: het woord voor ‘vader’ in het Grieks is *pater*, in het Latijn eveneens. Maar in het Hebreeuws is dat ‘*ab*’. Dat woord bestaat uit de eerste twee letters van het alfabet. Je ziet ook terug in allerlei bijbelse namen: *Abraham*, dat betekent ‘vader van veel volkeren’. Of *Absalom*, dat betekent ‘vader van vrede’. Of *Abner*, dat betekent ‘vader van licht’, enzovoorts. ‘*Ab*’ is de verkorte vorm van ‘vader’.

Het Hebreeuws is een taal die niet ‘van de wereld’ is. Dat betekent het eigenlijk ook: het is ‘de taal van de andere kant’, van God Zelf. Dat zie je in de symboliek terug. Dit is zo geweldig, de sprake die daarvan uitgaat!

Een paar diamantjes daaruit, wil ik toch even laten schitteren. Ik kan het niet nalaten dat te delen met u.

Die eerste letter, dat is de *alef*. In het Grieks is dat de *alfa*; onze ‘A’ komt uit het Grieks.

Het Hebreeuws leest van rechts naar links

Hebreeuwse letters zijn, net als met Romeinse letters, ook cijfers. Dus de eerste letter staat voor de 1.

De *alef* is de letter en het getal van God, Die *Eén* is. Over wat ik nu aangeef, zou je nog veel meer kunnen vertellen, maar ik moet me beperken.

Het woord '*alef*' betekent 'de *eerste*' en is daarmee ook het *hoofd*. En als je de *alef* omdraait (naar beneden keert), is het de kop van een rund, een offerdier (waarbij de poten van de A de horens voorstellen).

De *alef* is een beeld van God Zelf.

Jesaja 44

*⁶ Ik ben de eerste en Ik ben de laatste
en buiten Mij is er geen God.*

Jesaja 48

*¹² Ik ben dezelfde, Ik ben de eerste, ook ben Ik de laatste;
¹³ ook heeft mijn hand de aarde gegrondvest
en mijn rechterhand heeft de hemelen uitgebreid.*

Beth is de tweede letter, maar dat is ook het woord voor 'huis'.

Veel bijbelse namen beginnen zo, denk bijvoorbeeld aan *Bethlehem*. Dat betekent 'huis van brood'.

Dat woord '*beth*' is huis, en daarmee de aanduiding van een familie: "*Ik en mijn huis* zullen de Here dienen".

Als de *alef* voor het getal 1 staat, dan staat de *beth* voor het getal 2. Dat staat tevens voor de schepping, die bestaat uit *dualiteiten*. Denk aan: hemel en aarde, licht en duister, land en zee. De schepping is ook een 'huis'. God heeft de schepping voortgebracht. Het boek Genesis begint ook met de *beth*.

De eerste letter van de Bijbel is een *beth* en begint dan ook met de schepping: hemel en aarde. Waarom? Omdat God *in* die schepping wil wónen.

Het woord *Ab*, verwijst naar God, Die *in Zijn huis* woont en Die daar *centraal* staat. En Hij *gáát* ook over Zijn huis. God is dus niet alleen maar de *oorsprong* daarvan, maar ook *verantwoordelijk* voor het welzijn van het huis. Dat is wat 'vaderschap' is.

Het is toch geweldig, als je daaraan denkt! We gaan niet op God projecteren wat wij doen, dat is allemaal zo zielig. Het is omgekeerd: Hij is DE Vader, *pérfect*. En wij mogen weten dat ons vaderschap daarvan is afgeleid, daarnaar is genoemd.

Het woordje 'Abba' – de volle vorm van het woord 'vader' – is feitelijk ook het verhaal van de schepping. Het begint én het eindigt bij God:

אבא

Van rechts naar links:

- God is de *Alef*, daar begon het mee;
- En dan krijg je: Hij, Die Zijn schepping ontwerpt en bouwt;
- En uiteindelijk woont Hij ook daadwerkelijk *in* Zijn schepping.

God was vóór de schepping alles in Zichzelf. En aan het eind van het verhaal – aan het eind van de tijdperken of aeonen van de hele historie – is Hij alles *in* allen. Dus dan heeft Hij *de hele familie* (dat wat Hij voortgebracht heeft in de oude én de nieuwe schepping) tot een goed einde gebracht. Dat is 'Abba'. God, Die wij zo mogen noemen, *staat garant* voor de goede afloop van heel de schepping. In de liefde drukt God uit Wie Hij is, namelijk *een Vader voor heel Zijn schepping*. Dat is feitelijk het kloppende hart.

In de hele historie van de aeonen, waarin goed en kwaad allemaal een rol speelt, is God de Beschikker. Hij beschikt *alles*. We begrijpen er vaak niets van, maar Hij maakt *geen* fouten want Hij is GOD. Hij is boven allen en niet te vatten, maar Hij is dé Vader Die we *volledig*, restloos, kunnen vertrouwen.

אהב

Hierboven staat in het Hebreeuws het woord 'ahav', liefde. God gaat in heel Zijn schepping wónen en het zal blijken dat *heel Zijn wezen* LIEFDE is.

God is liefde.

Hij is *Vader*.

"Abba, Vader!"

NOTEN

¹ Voorafgaande aan Efeze 3, heeft Paulus grootse dingen naar voren gebracht over dat wat ons bezit is. Zie voor meer informatie:

<https://goedbericht.nl/rubriek/efeze-24-rijk-in-ontferming/>
<https://goedbericht.nl/rubriek/efeze-25-doden-en-toch-levend/>
<https://goedbericht.nl/rubriek/efeze-26/>
<https://goedbericht.nl/rubriek/efeze-27-de-komende-aeonen/>
<https://goedbericht.nl/de-eerste-en-de-laatste/>

² Aeonen (Grieks > *aiōnen*) zijn wereldtijdperken. Net zoals een uur of een dag een bepaalde periode van tijd is, zo is in de Bijbel ook een 'aeon' een periode van tijd. Bij 'aeonen' gaat het dan om de langste periodes van tijd die bekend zijn.

³ Voor degenen die dat niet kennen, ik ben gewend om de interlineair erop na te slaan. De interlineair is een woord-voor-woord weergave vanuit het origineel waarop mijn werkvertaling is gebaseerd. Het is een nogal letterlijke vertaling. Op de website van *Scripture4all.org* is een Nederlandse interlineair te vinden, die als pdf kan worden gedownload voor bijvoorbeeld tablet of smartphone. Een volledige interlineair van zowel het Oude als het Nieuwe Testament. Meer informatie:
<https://www.scripture4all.org/>

⁴ Hemelen: de Bijbel kent er drie. De 'hemel' is de verzamelnaam voor alles wat zich boven ons bevindt. Het Griekse woord voor hemel (*ouranos*) is dan ook afgeleid van de woorden voor 'zien' en 'opwaarts'.

- Direct boven het aardoppervlak is de atmosfeer waar "de vogelen des hemels" vliegen.

- Daarboven bevindt zich de ruimte waar “de sterren des hemels” zijn.
- En dáárboven is de plaats waarheen Paulus (in of buiten het lichaam) weggevoerd is geweest: de derde hemel. In de Hebreeuwse Bijbel aangeduid als “de hemel der hemelen” (Deut.10:14; 1Kon.8:27; 2Kron.2:6; 6:18; Neh.9:6; Ps.68:33; Ps.148:4). Dit is de hemel die de zichtbare twee hemelen te boven gaat of overtreft.

Bron: Piet, A. (2012). *De derde hemel*. GoedBericht, <https://goedbericht.nl/de-derde-hemel/>

⁵ Het woord ‘engel’ is een wat misleidend vertaalwoord. Want het suggereert dat het een hemelbewoner betreft terwijl dat niet per se het geval is. Het Griekse woord ‘*angelos*’ komt 187 keer voor in het Nieuwe Testament. ‘Engel’ zegt op zich helemaal niets, want het is een klanknabootsing van het woord ‘angelos’ en ‘angelos’ betekent ‘boodschapper’. Meer informatie over dit onderwerp: <https://goedbericht.nl/te-midden-van-de-hemelsen/>

⁶ Het goede bericht dat Paulus en alle apostelen als herauten hebben doorgegeven luidt kort en krachtig: Christus is uit de doden opgewekt! Het zinsdeel “uit de doden opgewekt” kan gemakkelijk worden opgevat als synoniem voor ‘uit de *dood* opgewekt’. Toch zijn dat twee heel verschillende formuleringen.

“De dood” is de naam voor de toestand die intreedt zodra het leven voorbij is. Iemand is dood. Maar “de doden”, dat is een meervoud: één dode, twee doden. Christus is “opgewekt uit de doden”, dat betekent: Hij lag begraven te midden van andere doden maar slechts Híj werd van tussen deze doden uit, opgewekt.

Het idee achter de formulering is dus niet zozeer dat Christus niet meer dood is (hoewel dat op zichzelf waar is) maar dat Hij werd opgewekt, met achterlating van de andere doden. Christus is uit de doden opgewekt. Alle andere doden liggen nog in het graf, maar Hij is de Eersteling die het Leven aan het licht bracht. Hij werd opgewekt om nooit meer te sterven. Wie volgt? Antwoord: uiteindelijk *alle* mensen (1Kor.15:22)!

Bron: Piet, A. (2019). *1 Korinthe 15:12 – opgewekt UIT de doden*. GoedBericht, <https://goedbericht.nl/rubriek/1korinthe-1512-opgewekt-uit-de-doden/>

goedbericht.nl

GoedBericht wijst op de ene GOD, Die alles beschikt en bij Wie nooit iets misgaat. Zij wijst op Jezus Christus als Redder der wereld. Jazeker, van *alle mensen!* Omdat GOD nooit laat varen de werken van Zijn handen.

Uitgangspunt is de Bijbelse boodschap zoals Paulus dit als “apostel en leermeester van de natiën” heeft mogen bekendmaken. GoedBericht wil uitsluitend wijzen op wat “er staat geschreven”. Want “de Schrift” *bewijst én verklaart* zichzelf.

Bron: Piet, A. (2018). *Model vaderschap*. GoedBericht, <https://goedbericht.nl/lezingen/model-vaderschap/>

In samenwerking met:

Stichting Evangelie Om Niet

Het Evangelie spreekt van de ene God,
Die OM NIET alle mensen redt, verzoent,
levend maakt en rechtvaardigt!

Gratis online boeken lezen, delen en downloaden
(publicaties tevens OM NIET als fysieke uitgave verkrijgbaar)

evangelieomniet.nl

Wat is vaderschap? Niet: hoe zou je als vader moeten zijn, maar wat betekent het dat iemand vader is? Of wat betekent het dat iemand jouw vader is? Wat is de *essentie* daar nu van? En waar komt het vandaan? Spreken we God aan als Vader omdat Hij als een Vader is, of spreken we van 'vaders' omdat hun rol van God is afgekeken? En wat betekent het dat God "Abba, Vader" is?